

ници-те на война-та единогласно предадоха самодержество-то на Йовіана, военачалникъ на самодержска-та стража. А Йовіанъ преди да прѣми до-стонство-то на самодержавіе-то, собра войскъ-тѫ и ѹ речи: Азъ понеже сѧмъ Христіанинъ, неци да сѧмъ началникъ на идолослужители; а войници-те извѣкаха единогласно, не сѧ бой о царю! защото ѿшъ да станишъ управитель на Христіаны! и тѧка сѧ подтарди за самодержецъ на триста и шесдесать и трѣ години по Христу, и тѣтакси проводи писма на церковны-те первосвященници, сѧ кой-то ги побѣди, да сѧ смиратъ въ церкви-те, и да праватъ прилежно свѣщены-те обрады; и колко то єпископи не пристигнаха, дасѧ вѣрнатъ на єпископії-те си на Іустиніаново-то време, покѣде да сѧ вѣрнатъ и тѣи, и да сѧ предадатъ церкви-те на онїа, кой-то здрако увардиха Никейско-то изложеніе на вѣра-та. Писа же и на Аданасія Александрийскій, да направи изложеніе за вѣрж-тѫ; а Аданасій сѧбра по учены-те єпископы, и направи споретъ мнѣніе-то на православна-та церква, изложеніе на вѣра-та, въ кое-то уварди вѣрж-тѫ Нікейскѫ, кѫто согласно сѧ Догматы-те Апостолскы, както ѹ писа Йовіанъ. Притомъ Йовіанъ опредѣли, да сѧ отдаатъ на церкви-те приходы-те, кой-то имъ сѧ дадоха отъ великаго Константина, и затвори идолскы-те Храмовы, возврати да сѧ припиратъ за вѣрж-тѫ, дѹмакиши, че мрази любопреніе, а кой-то прибѣгаватъ въ единомысліе, обичамъ и почитамъ, и отъ